

Cesk Freixas, El Cam

Va arribar l'estiu
amb el caf d'aquell mat,
escoltant Serrano i Jara
davant del quadre
que vas pintar a Jenn.

Valncia es desbordava
de tendresa aquella nit,
comenava a sortir el sol
i, amb el tramvia,
de cam cap a Aberdeen.

Desprs de parar a Nia
on vaig fer nit per descansar,
en algun quiosc de Ssser
vaig comprar
el bitllet cap a Gmar.

Amb Ajaccio a la mirada
vaig fer escala a Bilbao,
despertava a un altre cel
dins la vesprada,
i Santiago es veia immens.

En el cam cap a nosaltres
no hi ha ms lloc del que tracem,
no hi ha ms m&ocute;n que el que volem.

En el cam cap a nosaltres
el somriure ser l'arma,
el nord, el lloc i l'abraada.

L'ltima batalla
la vam perdre
en el primer comiat.

Gaireb al mateix temps
que amb tu lliscava el pinzell,
coneixia Galeano
i Jean-Paul Sartre
fent del maig un lloc etern.

Va ser prop d'El Aaiun,
all, on vaig perdre el compte, ja,
de les voltes, dels camins,
fins arribar
a les portes de Jenn.

En el cam cap a nosaltres
no hi ha ms lloc del que tracem,
no hi ha ms m&ocute;n que el que volem.

En el cam cap a nosaltres
el somriure ser l'arma,
el nord, el lloc, la barricada.

L'ltima batalla
la vam perdre
en el primer comiat.